

Nettverk
for Private
Høyskoler

Oslo 17. november 2006

Kunnskapsdepartementet
Pb 8119 Dep
0032 Oslo

HØRING - SAMMEN OM KUNNSKAP II – OPERASJONALISERING AV INDIKATORER FOR FORMIDLING

Det vises til Kunnskapsdepartementets brev datert den 28. august 2006. NPH takker for anledning til levere høringsuttalelse om rapporten fra "Formidlingsutvalg II".

Generelt

NPH har forventet at det etableres en incentivbasert komponent for formidlingsevne i finansieringssystemet for høyere utdanning. Det svarer til Universitetslovens §§ 1-1, pkt.c, 1-3, pkt.c-f.

Formidlingskomponenten i finansieringssystemet bør fremme samhandling mellom de høyere utdanningsinstitusjonene og samfunnet omkring og incentivene bør bidra til å utvikle institusjonenes relevans og kvalitet i sin utførelse av samfunnsoppdraget.

Ved etableringen av en ny komponent blir det imidlertid viktig å finne en omforent balanse mellom finansieringssystemets basiskomponent og de incentivbaserte komponentene. Høringsbrevet fremholder at formidlingskomponenten skal "refordere ressurser innen sektoren" (s.7). NPH mener dette ikke må bety at alle midler til formidlingskomponenten skal tas fra de øvrige komponentene. For mange private høyskoler er forskningskomponenten liten og basiskomponenten fra før sterkt redusert. NPH mener derfor etableringen av en ny formidlingskomponent må innebære at nye, friske ressurser tilføres sektoren for å stimulere til viktige samfunnsoppdrag.

Definisjon og avgrensning

NPH slutter seg i utgangspunktet til rapportens definisjon og avgrensning. NPH mener likesom utvalget, at incentiver og indikatorer må baseres på likeverdighet mellom private og statlige institusjoner. Når det gjelder enkelte valg av indikatorer viser NPH til merknadene nedenfor.

Vitenskapelige tilsatte

Utvalget foreslår at incentivbasert formidling skal ivaretas av vitenskapelig tilsatte (Rapportens s.27). NPH mener det må klargjøres at formidling må anses å være en institusjonell virksomhet, og at formidlingsvirksomhet også utført av administrativt institusjonstilsatte med forskerkompetanse må kunne rapporteres.

Rapportering

Utvalget har sett behovet for en likeverdig rapportering fra statlige og private institusjoner også når det gjelder formidlingskomponenten. NPH aksepterer dette, men ønsker å fremheve at de årlige rapporteringskrav allerede innebærer en betydelig arbeidsbyrde. Det blir derfor viktig å etablere rapporteringsindikatorer som enkelt kan finnes i institusjonenes systemer og rutiner uten for mye merarbeid.

De enkelte indikatorene

Utvalget foreslår fem hovedgrupper av indikatorer i sin modell for formidlingsindikatorer. NPH mener disse vil være gode i den grad de fremmer relevanskvalitet, oppleves som rettfærdige i sektoren og er enkle å finne i institusjonenes rapporteringssystemer.

Omsetning - indikator 1

Utvalget knytter en omsetningsindikator til formidlingsaktivitet i den grad den er betalt av oppdragsgiver (Rapportens s.15).

NPH har vurdert en alternativ indikator fordi dette kan ha en uønsket kommersialiseringseffekt i formidlingsvirksomheten. NPH mener derfor primært at formidlingsoppdrag som er knyttet til undervisnings- og kursvirksomhet, bør måles i aktivitet og ikke i økonomisk omsetning. Betalingsevne er ikke alltid den beste indikatoren for betalingsvilje (etterspørsel). De høyere utdanningsinstitusjonene og deres respektive fagområder (økonomi, medisin, humaniora) har ulike forutsetninger i samhandlingen med sine ulike ressurssterke omgivelser.

Likevel vil NPH etter nærmere vurdering av kompleksiteten i rapporteringen foretrekke at økonomisk omsetning i eksternt finansiert virksomhet vil være den enkleste indikatoren. Kompleksiteten i dette ble klargjort da Stortinget leverte en merknad tilknyttet Odelstingets vedtak pkt.C den 28. februar 2005 (Innst.nr.48 2004-2005). Stortinget ba Regjeringen om "å fremme sak på egnet måte om omfanget av etter- og videreutdanningstilbud som gis ved universiteter og høyskoler". I St.prp.nr.1 (2005-2006) rapporterte departementet tilbake at "Resultata er usikre.. og kostnadene knytta til dette er uvisse". "Mange institusjonar har ..rapportert estimerte data". Kompleksiteten understrekes også gjennom NOKUTs nylig gjennomført evaluering av allmennlærerutdanningen.

Men NPH mener finansieringssystemet bør registrere *all studiepoenggivende videreutdanning* (formell læring) som undervisning og baseres i undervisningskomponenten. Incentiver i finansieringssystemet bør tilordnes den komponenten de primært tilhører. Med økte rettigheter til videreutdanning (livslang læring) og med de nylig gjennomførte pedagogiske reformprosessene (kvalitetsreformen) blir studiepoenggivende videreutdanning stadig mer ordinær ”grunnutdannings-aktivitet”. Videreutdanningsstilbudene ved norske universiteter og høyskoler vil fremover være studieprogram eller deler av studieprogram som tilrettelegges i et livslangt læringsperspektiv.

Etterutdanningsvirksomhet som ikke er studiepoenggivende (ikke-formell læring) og øvrige oppdrag, bør imidlertid bli registrert som formidling.

Salg av tjenester i randsoneselskaper

NPH finner dette elementet vanskelig å integrere i en ny formidlingskomponent. NPH vil derfor foreslå med utvalgsrapporten Sammen om kunnskap I at randsoneselskap holdes utenfor den institusjonelle formidlingskomponenten. Gode argumenter for dette gjengis i rapporten (Rapportens s.16).

Innovasjon og samhandling med arbeidslivet - indikator 2

NPH finner det rimelig at det gis incentiv til samhandling mellom høyere utdanningsinstitusjoner og arbeidsliv i henhold til de kriterier som utvalget foreslår i indikator 2. NPH mener det er viktig at innovasjon premieres, men vil mene at det først og fremst er de teknisk-naturvitenskapelige institusjonene i sektoren som vil få uttelling.

Når det gjelder studentprosjekter mener NPH at minsteomfanget bør reduseres fra 15 til 12 studiepoeng siden rammeplanen for sykepleieutdanningene, der slike studentprosjekt ikke behøver være relatert til praksis, omfatter kun 12 studiepoengs studentprosjekt.

Publikasjoner - indikator 3

NPH finner indikator 3 for å være en godt gjennomarbeidet formidlingsindikator. Her ivaretas mye av den publiseringsvirksomhet som ikke ivaretas av forskningskomponenten (bøker, læremidler, faglige ressurser/ artikler i fagtidsskrift, aviskronikker og innsiktsartikler). Men NPH etterlyser vurdering av en målrettet vektning i denne indikator.

Foredrag/ posters - indikator 4 og

Medier og direkte formidling - indikator 5:

Når det gjelder de to siste indikatorene mener NPH at begrepene foredrag og posters har en ulik vektning i fagområdene. Posters benyttes dessuten i hovedsak innenfor vitenskapelig formidling der andre forskere er målgruppe.

Rapporteringsomfanget spesielt knyttet til den siste indikator kan gi uhensiktsmessig merarbeid både for den enkelte formidler, for institusjonen, for departementet og for eksterne kontrollorganer. Denne indikator kan koste mer enn det smaker.

Derfor mener NPH at det forut for innføring av en ny formidlingskomponent i finansieringssystemet må lages analyser som viser formidlingskomponentens effekt som incentiv.

NPH ber om å få innsyn i eventuelle simuleringer av ulike modeller og vektinger.

Det bør være en målsetting for alle parter å hindre uønsket eller utilsiktet tilleggs- eller kryssfinansiering. Bare slik opprettholdes etterrettelighet i finansieringssystemet.

Med vennlig hilsen for
NETTVERK FOR PRIVATE HØYSKOLER

Anne-Karin Nygaard
Leder (sign)

Arne J.Eriksen
Sekretær